

Publicerad 2007-12-10 23:57 av Kim

VAD TRÖTT JAG BLIR

En stilla undran i bortbytingarnas tid

Ljuset flimrar bakom rullgardinen. Det knarrar från närliggande lägenheter.

Som en vardag fast det är lördag.

Sätter på p1 där sprutar obehagligheter. Hamrar in i hjärnans minsta beståndsdelar. Ordklyverier och nypåfunna epitet från förståsigpåare.

Vimlar av såna. Var fanns de när jag växte upp?

Det var Liz Asklunds frågelåda. En lugn och pålitlig stämman, som kunda hantera det mesta. Hylands hörna på helgen. Någon barnförbjuden rulle som föräldrarna tittade på själva. (Fast vi smygtittade genom glasdörren min syster och jag). Ni får avgöra själva hur mycket skada jag tog av det

Hur är det nu? Hur mår du lille vän?

Bilder bilder. Kan inte längre värja mig. Påannonseringar flödar fritt.

Går nästan i tusen bitar när jag såg de utnyttjade barnen i världens välfärdsnoja. Arbeta utan mat och ersättning bland gifter dygnet runt. Skola är det inte tal om.

Miljardärer säljer gammalt och skämt kött. Skyller ifrån sig på klassiskt maner. Moral verkar inte uppfunnet än. (Jag känner det som jag fått en allvarlig schizofreni, behöver någon att prata med, om hur mycket pengar somliga måstse ha för att må bra och bli ärliga, men är hemma med ryggsnitt.)

Brandförsvaret blir stenkastade under uttryckning. Unga blir mördade och mördar. Så fort jag tittar på ett foto i en tidning förväntar jag mig att det är tortyr på bilden.

Män med makt, politiker släcker sin åtrå till minderåriga handgripligt.

Inte undra på att unga tappar koncepten när vuxna är så förblindade och bortbytta från den sanna mänskliga sidan.

För så vill jag se det, annars växer min längtan till andra sidan bortom den verkliga världen sig alldeles för stark

Vad har hänt? På vilket sätt har vi utvecklats? Osv Osv Osv

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kim med Poeter.se id #18924 innehar upphovsrätten